

4-о отъ истинскѣ-тѣ исторію на чловѣческій родъ; 5-о отъ исторію-тѣ на чловѣческѣ-тѣ душѣ, или отъ Психологію-тѣ; 6-о отъ политикѣ-тѣ и отъ нравственность-тѣ. Основа-та на тыхъ басны, коя-то отъ прывъ поглядъ може дася земе като проста игра на вѣображеніе-то, е тврьдѣ истинска, защо-то е сѣставена отъ наукѣ-тѣ и отъ исторію-тѣ; за това и не быва да отминувамы тыхъ измысліи безъ да поразмыслимъ връху прѣльсти-ты имъ а да ся призирамы и задѣнвамы въ истинѣ-тѣ, кои-то тыхъ измысліи скрынѣть у себе забуленѣ.

СИМБОЛИ, АЛЛЕГОРИИ, ЕМБЛЕМЫ.

Тыхъ измысліи за много врѣмѧ оставали като симболи, или аллегоріи. Подъ имъ симболи ся разумѣвать лица, кои-то прѣдставлявать, въ едничкото си лице нѣколко дѣла или истинскы лица. Тыхъ символически лица си имѣтъ исторію, домородство, и все что имѣтъ живы-ты сѫщества. Вулканъ, на примеръ, е символъ на огнья и на всички дѣйствія что излизатъ отъ огнь. Херкулесъ е символъ на юнацы хора, кои-то излѣзли на главѣ на естество-то и на чудовища, кои-то и поразявали чловѣчество-то. Аллегоріи-ти прѣдставлявать само отвлѣченны идеи, сир. наумы за нѣчто, кои-то въ сѫщинѣ-тѣ гы нѣма никаквы. Невинность-та е одно аллегорическо лицо, защо-то нигдѣ нѣма нѣкое живо сѫщество, кое-то дася наречя невинность: на лица отъ такъвъ видъ, басна-та не дава ни исторію, ни домородство. Тыхъ лица, было символически, было аллегорическо, имѣтъ си свойства, кои-то съ Емблематическы. Съ думѣ Емблема разумѣвамы едно нѣчто, кое-то прѣдставлява и наумѣва друго нѣчто: Змія-та на пр. е